

הכתובת על הקיר

ההתראה הראשונה

הנה לפני חודשים ספורים נפטר הרב פלמן, בנו של הגאון הגדול רבי בן ציון לצוק"ל, כולנו זוכרים את מכתבו שנתפרסם בכל רחבי הארץ (ואולי אף העולם). וזה תו"ד: לפני כמה חודשים ואני שומע בחלומי קול מדבר אלי לך תצור את ישראל להפסיק את פטוטי הסרק בבתי הכנסיות, קמתי בבוקר זכרתי את החלום אבל אמרתי חלומות שולל ידברון, עברו מספר ימים והנה אני הגה"צ לצ"ל מופיע בצמח ואומר לי זה תפקידך משמי, לך תצור את ישראל להפסיק את הפטטת המחללת את שמו ית'. ושוב צודדתי את עצמי כי אין זה אלא חלומות והליות ולא צייתי כמו שגדרשתי..... ומיד לאחר מכן רחמ"ל התחלתי לא להרגיש טוב ואחרי תקופה קצרה גילו בי את המחלה האיומה בכל חלקי גופי.

ובתוך מכתבו הוא מראה את ההתראה 'השניה'

כשמשיק וכותב - לפני זמן מה ראיתי בצלון המפורסם 'איש לרעהו' כי לפני זמן לא רב, היה אדם נוסף שחלה במחלה ה"י, וחלם אף הוא ממש כחלומי ושומע קול מדבר אליו לך תצור את ישראל להפסיק את הדיבורים בבתי הכנסת' הוא לא התמהמה והחתימ 700 איש שקבלו ע"צ לשמור על קדושת בית הכנסת ונתרפא. אני פונה ממיטת חל"י 'כותב הרב פלמן' לעצ ישראל רחמו עלי ותפסיקו את חילול ה' הנורא בבתי כנסיות ובתי מדרשות.. אנחנו כנראה לא נצנינו לקריאתו והוא שבק חייט לכל חי, בהותירו לאנחות את משפחתו כספינה מטורפת בלב ים ה"י..

ונצבור להתראה 'השלישית'

הנה ממש לפני פורים ובימים שלאחריו נתגלגל הדבר משמים והופץ בראש חוצות [בצלון מוסד על הצנין הקדוש הנה בשם 'חומות מדרג'י] מכתב צול מהגאון הגדול ראש ישיבת חברון שליט"א [מכתבו בחדש אדר שנה זו] שם הוא כותב על הצולן הנורא הנה משפטים חריפים מאוד, ובתוך דבריו כותב בזה"ל:

"....כאשר הלב מתפלץ!! לראות כאשר אפילו אברכים ת"ח מסוגלים לדבר בטלפון בתוך בית המדרש, ולא חלו ולא הרגישו, כמה גילגולות יש בזה לקדושת בית המדרש, וקדושת בית הכנסת, ו'מבטלים' למארי' את צורת בתי המדרשות שהיו בכלל ישראל, כאשר לא היה בבית המדרש חול מאלף התורה ועבודת הבורא יתברך, ויש בזה אחריות נוראה לפסוע בקדושת המקום, שהם מקומות של השראת השכינה בישראל, ומיוחדים לעבודת התורה והתפילה". עכת"ד.

ומכאן הניצו התוצאות -

כשתוך כדי הדברים האלו שנתפרסמו ברחבים, תיכף ומיד ממש התחילו להיסגר בתי הכנסיות ובתי המדרשות זה אחר זה, וכאילו נשלח פיתקא מן שמיא בתור התראה אחרונה, וכפלא שמצו כל ההתראות, ראשונה, שניה, ושלישית, עשה ה' את אשר זמט ביצע אמרתו אשר ציוה מימי קדם, 'והשימותי את מקדשיכם' אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. כדאיתא בספרי שם.

(וראשונה נסעו השטיבלעך שפירוש בתראם חופשי 'בתים' כל' בתים לישיבת עמ',
ע"ז אמרו באמרא מפני מה מתים עמי הארצות מפני שקורים לבתי כנסיות בית
עם כ"ס מציקרא לקרא לבית כנסת בית עם שסע יעבדו את ה' יתברק, וכל צורת
ההתנהגות שם הוא בהעדר כל רצינות מורא וכבוד לתפילה, ואכמ"ל).

ולאידך גיסא -

כמה אהבה גילינו, שבצמ הקב"ה נתן לנו להרשים מהי תפילה אמיתית, וכיצד היא
נראית.

כי באמת התפילות הלכות הצוללות השמימה בשבועות האחרונים, שדומה שלא היו
כבר מזה שנות דור, (ואולי מתקופת רבינו התו"ט מתקן ה"מ' שברק' הידוע, למי שומר פיו ולשונו שלא לדבר
בשעת התפילה), היו תפילות נקיות וטהורות, נקיות מכל דיבור חול'!! כשכל אחד במרפסת
ביתו או ברחוב במרחק ארבע אמות מחבירו ('צומדים רוחים ומשתחוים רוחים'), עם 'מכסה'
על פיו, מה שמונע כל אפשרות שיחה, וכ"ס לא למזומי פלאי ורטטיו ושיחותיו, שהרסו
את כל תפילותינו בשנים האחרונות.

ולאט מלבד עצם השגת המנין, שפתאום גילינו איך שנהיה המושג תפילה במנין
לדבר אהוב, נחשק, הצלחה ודבר יקר למי שזכה שיטנו במקומו מנין,
[ולעשירים הגדולים איך עם ספר תורה].

וכעת מצאנו את עצמנו קצת אחרת ממה שהכרנו אותנו עד היום.. התפילה היא
משאת חיינו, מנין יהודים [בלי הגדל...] הוא משאלת לב.. נוכחנו לראות כי אנחנו פשוט
מקבלים מכך שוב, חיות, שמחה, וצונג, (כמבואר באמרא עה"פ ושדי כמאדלות.
אלו בתי כנסיות המניקים את ישראל תורה ותפילה), כך כפשוטו ממש כולנו כמו
תינוק הרוצה לינק מדי אמו, בוכה עד שאמו מתפנה אליו להניקו משובה, ככה שלא
פצמים ביום אנחנו אוכלים ושבעים משובה ה'. (כי לא רק החומר שבנו צריך חיות, אנחנו בעיקר נשמה
אשר צריכה איך היא מלון וחיים היא צריכה אוכל לא פחות מאספנו, ואדרבה האדם בעיקר הוא נשמתו כמו שביאר מהרש"ו
כידוע).

ולפתע כולנו חשים האיק בתי כנסיות הם ממש 'בית חיינו' (כמו שמתואר בגרכות ההפטר
בתיאור אולי הגדול מכל התיאורים לבית הגדול והקדוש: רחם על ציון כי היא בית חיינו, ומוסד שבת ר"ח ונוסף כבוד 'מבית
חיינו' שבתי כנסיות הם המצט שפון, התפרצות העצמוצים של מתי אבוא ואראה פני אלוקים
הנכספה וסם כלתה נפשינו לבוא לחצרות ה', גילו מרגליות טמונות חבויות, של רצון
לקרבת ה' כמו שלא האמנו שינסג בנו.

וודאי לא יפסידו על פטוט הבא או למינות ליפלאי טרדן תורן.

אפילו לא העלונים אשר התרגלנו לראותם כחלק מסידור התפילה, למרות שאין
להם שום קשר אליה, חוץ מלהסיח הדעת והמחשבה מהמטרה אשר לשמה באמת!
עלבנו את כל ציסוקינו ובאנו לבית הכנסת, והיא..... פשוט להתפלל!!

אין עם ספרים שלא מפירושי התפילה ממש. אין אפילו כסא לשבת כמו שהורגלנו

ב'הכ"נ', (הנותן את ההרצאה המוטצית כי בצמ באנו אל ביתינו, אל בית הכנסת האישי שלנו, ובצדק, הרי אנחנו משלמי
דמי חבר חודשיים, וסם תורמים לגנרטור ולמזגן בקיצור הבית השני שלנו, כמוכן עם באנו להתפלל אבא שוב.. הדעת לא
מכוונת למטרה, ולכן האיק שתיראה התפילה היא לא כל כך הנושא, כי בצמ דפק את 'הכרטיס' ומלמל את מילות
התפילה).

כשצמדנו ברחוב תחת כיפת השמים, כשבקושי היה איזה צילן של עץ /סככה/ כותל
בנין המגן עלינו קצת מהשמש הקופחת, הנה הסיבה שבאנו היא רק דבר אחד יחיד
ומיוחד..... הצונג הדולף מכאן, להתפלל ל'מלך הכבוד', וליתן שבחות בראש, חוץ
מזה אין כאן כלום, אין עצמיות לבן אדם עצמו באמצע הרחוב או הסימטא או
החצר, ועוד מתרחקים ממנו, לא לדבר שלא מדברים אותו, והוא בא נטו לכבוד
שמים... כי לבו צמא לאלוקות, לשומע התפילה בעצמו.

האמן יהא שמה רבא הנשמע בחוצות [והנשים והנצרות שגבו להם לראשונה בחייהם עכ"פ באמצע
השבוע, סתם ככה ביום של חול פשוט] ה'ברכו', האמנים, הכל לק ונקי, טהור, וקדוש, אמנם
צירופי המנינים אולי בחלק מן המקרים היו היתרים לשעת הדחק, אבל הנקיות
והטהרה היו ללא רבב, ועליו ישר לכסא הכבוד לעטר בו את מלכינו מלך המלכים
ית' שמו. וכדברי מרן החפץ חיים במכתבו הידוע במלחמת הצולף הראשונה, שכתב - ברור לי כי אם היו
מתקבצים ועונים אמן יהא שמה רבא מברק בודאי היו ניצולים אלפים אלפים ממות עכ"ל, וכמו שהביא במשנ"ה השם
חז"ל אשר מוכנים בכל יום לצאת צרות רבות ונוראות ומי עוצרם צניית האמן והקדיש, ושבאמת שלא במדינות
אחרות שאלו המתים במסיפה למאות רבות, בארה"ק לא עלו כ"כ, -אע"פ שהקרבתו כמה קרבות ציבור קדו'
שאלו לכפר על כל ישראל ורבות אנחותינו וליבינו דוי עליהם ועל משפחותיהם החשובות, ה' ינחמם נחמה
שלימה-, ודבר שלא כפי הנשמע, אשר בירושלים וסביבותיה אפילו בימים כתיקונם ישנם למצלה מארבעים לוויות
ביום, ובשפוצות האחרונים אין צולה מספרם ליותר מעשרה לכל היותר !!! ובאמת צר מאוד על קהילות בחו"ל
שלא גבו לזה מכמה סיבות טכני' ויש מדינות שלימות אשר אין ולו מנין אחד לעצור את המסחית וודאי ראוי לנו
להתפלל עליהם וללכות עבורם צנייתנו הנ"ל אולי ישוב מהם חרון אף ה'.

אף הטון וה'כח' כוחו' כפשוטו ו'כח' כוונתו' נאמרו ביתר שאת ועוצ הרבה יותר
מתמיד. הרחובות השקטים, אחת לכמה שעות התעוררו לחיים מקול דברים שבקדושה
וחלף התמלא באויר פסלות.....

הע"ה כשנשוב ונחזור בס"ד לבתי כנסיות ובתי מדרשות חמדת
לבינו, נקיים הפסוק אחלתי ולא ארפנו, עד שהבאתיו
אל בית אמי.. עם חלזתנו לבית חיינו הבה ונמשיך
את הדרכות הטובות שהעפלו עליהם עד היום.